

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **Ateliér pro životní prostředí, o.s.**, IČ 69347760, se sídlem v Praze 4, Ve Svahu 1, zastoupeného JUDr.Ondřejem Tošnerem, advokátem se sídlem v Praze 2, Slavíkova 1568/23, proti žalovanému: **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem v Praze 1, Mariánské náměstí 2, za účasti společnosti **TROJA REAL**, IČ 27631150, se sídlem v Praze 4, Bítovská 1227/60, za účasti **TROJA REAL a.s.**, IČ 27631150, se sídlem v Praze 4, Bítovská 1227/60, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 23.2.2012, č.j.: S-MHMP-903543/2011/OOP-V-541/R-131/Pp

t a k t o :

I. Rozhodnutí Magistrátu hl.m.Prahy ze dne 23.2.2012, č.j.: S-MHMP 903543/2011/OO/-V-541/R-131/Pp, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 8.760,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr.Ondřeje Tošnera, advokáta.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále též žalovaného správního úřadu), ze dne 23.2.2012, kterým bylo pravomocně povoleno kácení dřevin rostoucích mimo les v souvislosti se stavbou Bytové domy Písečná v katastrálním území Praha - Troja.

Žalobce v podané žalobě namítl, že podle ustanovení § 8 odst.1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, lze vydat povolení ke kácení

dřevin pouze ze závažných důvodů. Tyto důvody musí navrhovatel prokázat a musí existovat v době vydání rozhodnutí o povolení kácení, neboť rozhodnutí musí vycházet ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání. Podle ustanovení § 8 odst.1 téhož zákona lze vydat povolení ke kácení dřevin pouze ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

Žalobce za vadu po rozhodnutí vydaných v předmětném správním řízení považuje skutečnost, že kácení dřevin bylo povoleno, aniž by byly splněny uvedené podmínky. Správní úřady obou stupňů řádně a přezkoumatelně nezjišťovaly naplnění zákonných podmínek pro povolení kácení dřevin, nezjišťovaly k tomu skutečně existující stav věci a všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, jímž je v tomto případě zájem na ochraně mimolesních dřevin. Závěry vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin mají vazbu na závažné důvody, které ke kácení dřevin musí být dány a musí být při rozhodování vzaty v potaz. Tedy čím významnější dřeviny jsou, tím závažnější musí být důvody k povolení jejich pokácení. Pro to, aby bylo možno vůbec toto porovnání provést, je třeba, aby zde důvody pro povolení kácení byly skutečně dány, tj. aby existovaly v době rozhodování, proto se vychází z právního a skutkového stavu v době vydání rozhodnutí.

V daném případě se jedná o dřeviny, jež v daném místě mají zřejmý funkční a estetický význam. Ten potvrzuje odůvodnění samotného správního úřadu prvního stupně, kde je uvedeno, že dřeviny mají stanoviště v poměrně blízkosti frekventované komunikace a plní především izolační funkce, vytváření ochrany před nepříznivými účinky výfukových plynů a prachu a tvoří optickou bariéru oddělující stávající objekty. Jedná se o sídliště s bytovými domy, kde jakákoli zeleň vyvažuje hmotu a objem panelových bytových domů a plní své nezastupitelné funkce sídelní zeleně. Přesto bylo povoleno a následně žalovaným potvrzeno kácení této mimolesní zeleně, ačkoli pro odstranění dřevin, plnicích v daném místě své ekologické a estetické funkce, není dán ani prokázán žádný závažný důvod. Pro stavbu Bytové domy Písečná není vydáno ani stavební povolení, ani územní rozhodnutí a proto nemůže být splněna podmínka nezbytná k tomu, aby rozhodnutí o povolení kácení dřevin vůbec bylo možno vydat. Navrhovatelem navíc nebyly prokázány žádné závažné existující důvody k povolení kácení té které dřeviny, nebylo tak možno dojít k závěru, že uvedená podmínka pro povolení kácení dřevin je splněna. V případě, že má stavba kolidovat s dřevinou, je dán závažný důvod pro její kácení až v případě, že je území pro umístění této stavby pravomocně určeno. Do doby umístění stavby se jedná pouze o záměr stavebníka na realizaci stavby, tedy nikoli o závažný důvod, neboť pouhé přání pokácet dřeviny kvůli zamýšlené stavbě závažným důvodem není. Závažný důvod pro pokácení dřevin, spočívající v plánované výstavbě může být dán teprve v okamžiku, kdy bude vydáno rozhodnutí o umístění této stavby, v němž se jednoznačně vymezí rozsah a situování stavby a bude poprvé najisto potvrzeno, které dřeviny by při realizaci stavby musely být pokáceny. Vzhledem k tomu, že takové rozhodnutí předloženo nebylo, bylo kácení dřevin povoleno, aniž by zde existoval závažný důvod.

Žalobce v podané žalobě dále namítl, že správní úřad nevážil u dřevin, jejichž kácení bylo projednáváno, jejich funkční a estetický význam na straně jedné a důvody pro jejich kácení na straně druhé. Uvedená úvaha v prvostupňovém i odvolacím rozhodnutí zcela chybí. Rozhodnutí o kácení dřevin je vnitřně rozporné v ohledu, že v zásadě potvrzuje estetický a funkční význam dřevin, avšak na druhou stranu kácení dřevin povoluje, i když zde ani není dán závažný důvod pro jejich kácení. Uvedené má za následek, že bylo povoleno kácení dřevin, aniž by proto byly splněny zákonné podmínky.

Závěrem podané žaloby žalobce namítl, že byl jako účastník odvolacího řízení zkrácen na svých procesních právech, zejména na právu, aby se žalovaný odvolací správní úřad řádně vypořádal s žalobcem důvodně vytýkanými vadami prvostupňového rozhodnutí, byl zkrácen na svém právu řádného a plného přezkumu zákonnosti rozhodnutí a jeho souladu s požadavky veřejného zájmu na základě jeho odvolání. Dále byl zkrácen na právu, aby jeho odvolací důvody byly akceptovány nebo aby bylo řádně a přesvědčivě odůvodněno, proč se tak nestalo, což mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě ze dne 18.5.2012 vyplývá, že kácení bylo povoleno s podmínkou, která stanoví, že je lze provést až poté, co nabude právní moci rozhodnutí o povolení stavby, která je s předmětnými dřevinami v kolizi. Stanovením této podmínky v rozhodnutí o povolení kácení dřevin je zamezeno tomu, aby případně došlo ke kácení předčasněmu a následně by nedošlo k realizaci stavby, která byla důvodem ke kácení. Tím je splněn požadavek, vyslovený v žalobcem citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21.8.2008, č.j.: 4As 20/2008-84. Podle názoru žalovaného kácení povolit lze, závažný důvod k jeho povolení je zde doložen s podmínkou, která zajistí, že kácení proběhne až skutečně nastane jeho nutnost.

Kácení bylo povoleno po vyhodnocení funkčního a estetického významu předmětných dřevin. Bylo shledáno, že se jedná o dřeviny, které jsou středněvěké či krátkověké s nižší perspektivou vývoje, navíc některé stromy již prosychají a jejich regenerovatelnost je nízká, což bylo v rozhodnutí náležitě uvedeno. Funkční a estetický význam dřevin byl náležitě vyhodnocen a nebyl shledán natolik významným, aby kvůli němu nemohla být realizována stavba, která je důležitým důvodem pro povolení kácení a jejíž kolize s předmětnými dřevinami je náležitě prokázána.

Orgány ochrany přírody byl náležitě zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce v žalobě nijak konkrétně neuvedl, čím měla být porušena jednotlivá ustanovení správního řádu a zcela opomíjí skutečnost, že v daném případě se správní úřad prvního stupně (a následně i odvolací správní úřad) zabývaly hledisky veřejného zájmu již při posouzení, zda uplatněný důvod kácení dřevin je důvodem závažným, jak ukládá ustanovení § 8 odst.1 věty druhé zákona č. 114/1992 Sb. Žalobce nebyl nijak zkrácen na svých procesních právech, se všemi jeho námitkami se správní úřady obou stupňů vypořádaly.

Městský soud v Praze vyrozuměl podle ustanovení § 34 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) osoby zúčastněné na řízení, tedy osoby, které byl přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo osoby, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu.

Na výzvu soudu ze dne 25.4.2012 uplatnila právo osoby zúčastněné na řízení dne 10.5.2012 společnost Troja Real, a.s., která však na výzvu soudu ze dne 30.5.2012 ve lhůtě stanovené soudem písemné stanovisko k předmětu řízení soudu nesdělila.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 17.3.2011 požádal zástupce žadatele – společnosti Troja Real, a.s., o povolení pokácení dřevin rostoucích mimo les na pozemku s odůvodněním výstavby Bytových domů Písečná v Praze 8. Téhož dne bylo zahájeno řízení o žádosti.

Na základě výzvy správního úřadu prvního stupně byl spisový materiál dne 27.4.2011 doplněn o náležitosti žádosti podle vyhlášky Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb.

Na základě generální žádosti podle ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny oznámil Úřad městské části Praha 8 zahájení správního řízení občanským sdružením, mimo jiné též žalobci – Ateliéru pro životní prostředí. Žalobce se v zákonné lhůtě přihlásil dne 19.5.2011 k účasti ve správním řízení a získal tak postavení účastníka řízení.

Ve lhůtě stanovené správním úřadem podal žalobce vyjádření k předmětu sporu, v němž - shodně jako v podané žalobě - uvedl, že pro stavbu Bytové domy Písečná není vydáno ani stavební, ani územní rozhodnutí a nemůže být tedy splněna podmínka nezbytná k tomu, aby rozhodnutí o povolení kácení dřevin bylo možné vydat.

Rozhodnutím ze dne 15.6.2011, č.j.: MCP 8059667/2011, Úřad městské části Praha 8, odbor životního prostředí, povolil žadatelům podle ustanovení § 8 odst.1 zákona o ochraně přírody a krajiny kácení dřevin rostoucích mimo les v rozsahu, uvedeném ve výroku č.II. tohoto rozhodnutí, přičemž kácení dřevin lze provést až po nabytí právní moci rozhodnutí o povolení stavby Bytové domy Písečná Praha 8. Dřeviny ponechané v zájmovém území budou chráněny před stavební činností v souladu s ČSN DIN 839061 - ochrana stromů, porostu a vegetačních ploch při stavebních pracích. Pod bodem II. bylo žadateli uloženo provést náhradní výsadbu s následnou péčí o dřeviny po dobu tří let.

Proti uvedenému rozhodnutí správního úřadu prvního stupně podal žalobce včasné odvolání, v němž argumentoval zcela shodně jako v podané žalobě.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný odvolací správní úřad žalobou napadeným rozhodnutím, jímž změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8 tak, že větu pod bodem č. II., týkající se dřevin ponechaných v zájmovém území a jejich ochrany podle ČSN vypustil, napadené rozhodnutí ve zbytku potvrdil s tím, že podle jeho názoru byly zákonem stanovené předpoklady pro vydání rozhodnutí o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les splněny a aby se zabránilo situaci, kdy by případně došlo k pokácení dřevin z důvodu stavby, k jejíž realizaci by později nedošlo, orgán prvního stupně zcela správně podmínil možnost pokácet předmětné dřeviny právní mocí rozhodnutí o povolení příslušné stavby, která je s dřevinami v kolizi a zároveň představuje závažný důvod pro povolení kácení.

Podle názoru žalovaného odvolatel ve svém rozhodnutí vyjadřuje zcela zbytečné obavy nad situací, ke které nemůže dojít.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení výslovně nepožádal o nařízení ústního jednání, vyjádřil tím žalobce i žalovaný správní úřad svůj souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé

bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného odvolacího správního úřadu, kterým bylo pravomocně povoleno kácení dřevin rostoucích mimo les v souvislosti se stavbou Bytové domy Písečná v katastrálním území Praha - Troja.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je ke kácení dřevin nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu ustanovení § 8 odst.1 věty druhé zákona o ochraně přírody a krajiny, svěřuje orgánu ochrany přírody při rozhodování, zda povolí kácení dřevin, správní uvážení, správní orgán má tedy určitý prostor pro vlastní úvahu a tuto skutečnost musí správní soudy respektovat. Dané ustanovení však zároveň stanoví meze takové úvahy. Pro povolení kácení dřevin musí existovat závažné důvody a musí mu předcházet vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Z rozhodnutí orgánu ochrany přírody tak musí být patrné, jakou úvahou se správní orgán při posouzení těchto otázek řídil a zda význam těchto dřevin na straně jedné i závažnost důvodů pro jejich pokácení na straně druhé dostatečně zhodnotil (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.10.2007, č.j. 4As 10/2007 - 109, či rozsudek téhož soudu ze dne 21.8.2008, č.j.: 4As 20/2008 – 84, obě rozhodnutí dostupné na www.nssoud.cz).

Podle ustanovení § 68 odst.1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odstavce třetího téhož ustanovení se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Městský soud v Praze posoudil obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí o odvolání a shledal, že žalovaný odvolací správní úřad se s odvolacími námitkami žalobce vypořádal převážně odkazem na rozhodnutí správního úřadu prvního stupně a odkázal i na podanou žádost o povolení kácení dřevin a na projektovou dokumentaci stavby.

Žalovaný odvolací správní úřad se v odůvodnění rozhodnutí o odvolání dostatečně určitě, srozumitelně a přezkoumatelným způsobem nevypořádal se zásadní odvolací námitkou, ve které žalobce tvrdil, že správní úřad prvního stupně nevážil u dřevin, jejichž kácení bylo projednáváno, jejich funkční a estetický význam na straně jedné a důvody pro jejich kácení na straně druhé. Uvedená úvaha v prvostupňovém i odvolacím rozhodnutí zcela chybí.

S ohledem na výše citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu je zřejmé, že v posuzované věci vychází rozhodnutí o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les z vnitřního rozporu v tom smyslu, že na straně jedné v zásadě potvrzuje estetický a funkční význam předmětných dřevin, avšak na druhou stranu kácení dřevin povoluje, i když se dostatečně podrobně nevypořádalo s odůvodněním, zda a z jakých konkrétních důvodů zde je

dán závažný důvod pro jejich kácení. Uvedené má za následek, že bylo povoleno kácení dřevin, aniž by proto byly splněny zákonné podmínky.

Správní úřady ochrany přírody a krajiny jsou povinny zkoumat, zda jsou dány závažné důvody pro pokácení dřevin a ve svých rozhodnutích řádně, úplně a srozumitelně popsat, v jakých konkrétních skutečnostech tyto závažné důvody spatřují a jakými úvahami se při posuzování závažnosti důvodů řídily. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí odvolacího správního úřadu není patrné, zda dostatečně a správně zhodnotil závažnost důvodů pro pokácení, když odkazuje na (odvolatelem napadené) závěry správního úřadu prvního stupně ohledně podmínek pro uložení povinnosti k náhradní výsadbě. Srozumitelnosti, určitosti a přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v těchto zcela zásadních a jednoznačně formulovaných předpokladech pro vydání povolení ke kácení dřevin, nepřispívá ani polemika žalovaného s odvolatelem ohledně vztahu rozhodnutí o povolení kácení dřevin a rozhodnutím stavebního úřadu o umístění, případně povolení stavby samotné. K uvedené problematice je třeba podle názoru soudu přisvědčit žalobní námitce žalobce, když Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku č.j. 4As 20/2008 – 84 vyslovil zcela jednoznačný právní názor, podle něhož závažný důvod pro pokácení dřevin, spočívající v plánované výstavbě může být dán teprve v okamžiku, kdy nabude právní moci územní rozhodnutí o umístění této stavby, což není případem nyní posuzovaném městským soudem.

Nad rámec výše uvedeného považuje soud – opět s odkazem na výše citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu – připomenout, že estetický a funkční význam dřevin nesmí být posuzován samostatně a nemůže být snižován na pouhé kritérium pro určení rozsahu náhradní výsadby. Naopak estetický a funkční význam dřevin musí správní orgány zkoumat ve vztahu k důvodům pro pokácení dřevin a jejich závažnosti.

Za nesprávnou považuje soud rovněž určitou absolutizaci vlastnického práva a vůle vlastníka (zde stavebníka), jehož záměr výstavby bytových domů zřejmě odvolací správní úřad považoval za jeden ze závažných důvodů pro pokácení dřevin (viz strana 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Podle ustanovení § 2 odst.4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Správní orgány rozhodující na úseku ochrany přírody a krajiny jsou povinny především střežit veřejný zájem na ochraně životního prostředí a vyvažovat zájmy vlastníků, které mohou být protichůdné k zájmu veřejnému. Výstavbu bytových domů v posuzovaném případě nelze bez dalšího považovat za veřejný zájem, neboť existence takového veřejného zájmu nebyla ve správním řízení tvrzena ani prokázána. Rovněž tuto žalobní námitku proto shledal Městský soud v Praze důvodnou.

Podle článku 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. V daném případě se zákonné omezení výkonu vlastnického práva projevuje právě tím, že vlastník pozemku může pokácet stromy na tomto pozemku rostoucí pouze s povolením orgánu ochrany přírody, který musí objektivně posoudit a náležitě odůvodnit, zda zájem vlastníka na pokácení dřevin převyšuje konkurující veřejný zájem na jejich zachování. Správní orgán úřad přitom váží estetický a funkční význam dřevin na straně jedné a závažnost

důvodů pro jejich pokácení na straně druhé, aby mohl rozhodnout, zda pokácení dřevin povolí.

Pokud mají soudy ve správním soudnictví přezkoumávat rozhodnutí, vydané v oblasti veřejné správy (ustanovení § 4 odst.1 písm.a) s.ř.s.), je z povahy věci nutné, aby bylo možno z přezkoumávaného rozhodnutí usoudit, z čeho právní orgán vycházel a jakými skutkovými a právními úvahami se řídil. Samotný pojem „odůvodnění“ v sobě zahrnuje požadavek, aby v něm byly uvedeny konkrétní důvody, které vedly příslušný orgán k danému rozhodnutí. Absentují-li tyto důvody a úvahy v odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního úřadu, kterým se řízení před správními orgány končí, musí je soud pro nepřezkoumatelnost zrušit.

Ze všech výše uvedených důvodů shledal soud žalobou napadené rozhodnutí odvolacího správního úřadu nezákonným a z důvodů, obsažených v ustanovení § 78 odstavec 1 s.ř.s. soud rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a podle ustanovení § 78 odstavec 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto dalším řízení bude na odvolacím správním úřadu, aby se znovu podrobně zabýval opravným prostředkem žalobce a jeho jednotlivými námitkami, uplatněnými v průběhu správního řízení a vyjádřenými v podaném odvolání. V intencích shora uvedeného – vázán právním názorem soudu, vysloveným ve zrušujícím rozsudku podle ustanovení § 78 odstavec 5 s.ř.s. – odvolací správní úřad znovu rozhodne o odvolání žalobce a bude dbát na to, aby jeho rozhodnutí mělo náležitosti požadované zákonem tak, jak jsou uvedeny v ustanovení § 68 a následujících správního řádu.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst.1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalobci náleží náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému správnímu úřadu. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek z podané žaloby v částce 3.000,-Kč a dále odměna právního zástupce JUDr.Ondřeje Tošnera, advokáta, a jeho hotové výdaje. Mimosmluvní odměna v daném případě činí dva úkony právní služby po 2.100,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) podle ustanovení § 6, § 7, § 9 a § 11 odst. 1 advokátního tarifu a dvakrát režijní paušál po 300,-Kč za náhradu hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Dále byla jako součást odměny zástupce žalobce přiznána 20% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení v částce 960,- Kč, neboť právní zástupce žalobce je podle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí 8.760,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobce ve třicetidenní lhůtě k plnění.

Pokud jde o náklady řízení, které vznikly osobě zúčastněné na řízení, soud dospěl k závěru, že v dané věci nejsou dány předpoklady pro rozhodnutí soudu o jejich náhradě. Podle ustanovení § 60 odst.5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V posuzované věci soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost v řízení nestanovil, pouze byla soudem společnosti Troja Real a.s. dána možnost uplatnit její práva v probíhajícím řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31.července 2012

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu